

# Doris' dagbog fra turen til Afrika

28.9. – 13.10. 2006



Og en særlig tak  
til Knud, der var  
en fantastisk vært  
og guide!

Læs mere om  
farmen Vygeboom,  
Sydafrika og safari  
på Knuds  
hjemmeside:

[www.eskildsensafari.dk](http://www.eskildsensafari.dk)



Tekst:  
Doris Drustrup  
[dorisdstrup@privat.dk](mailto:dorisdstrup@privat.dk)

Redaktion/tryk:  
Per Drustrup Larsen  
[per@drustrup.dk](mailto:per@drustrup.dk)



## Afrejse fra Aalborg 28.9.2006



Efter ca. et års planlægning og flere underholdende og inspirerende møder er vi endelig nået til dagen, hvor vi tager af sted.

Check-in i Aalborg senest 60 min før afgang, som var 14.30. Per og Birgit var de første på pladsen, afleveret af Andreas.

Lidt efter dukkede vi alle op. Mette og min veninde Kirsten kørte mig derud, for at være sikker på, jeg kom planmæssigt af sted.

Vi kunne checke bagage ind i Aalborg direkte til Johannesburg, hvilket var en god ting, så var vi så dejlig fri for at tænke mere på den. Per og Birgit observerede, at de ikke havde boarding card længere end til London. Efter henvendelse i skranken fik de at vide, at systemet var nede, men at de bare skulle henvende sig i Check-in i London og få et boarding card der.

Præcis kl. 14.30 lettede vi fra Aalborg med Cimbrer Air og fik en dejlig flyvetur til København.

Vi fandt hurtigt udenrigsterminalen, men ingen oplysning om hvilken gate vi skulle rejse fra til London. Vi havde god tid, da vi landede 15.20 i København og først skulle flyve kl. 18.10 til London. Vi hyggede os lidt, sådan midt i det hele, kikkede lidt på folk der gik forbi, spiste lidt pizza, så vi kunne klare os til aftensmaden ombord på flyet fra London. Vi fløj med SAS til London, Heathrow- og flyvetiden tog ca. 1 time og 50 min.

Så var det, problemerne begyndte at tage fart!

Først skulle vi finde den terminal, vi skulle flyve fra, og det gik ganske let efter at have kørt langt med lufthavnsbus. Så skulle Per og Birgit lige have klaret boarding card, som de jo ikke havde fået i Aalborg. Skranken var lige indenfor, og her sad en lidt vred dame, som gav os andre besked på at gå ind ved siden af og vente. Per og Birgit fik besked på, at der nok ikke var plads til dem i flyet, men man ville forsøge at få det klaret. Vi andre fik besked på at gå til den gate, vi skulle flyve fra og vente, til de kom. Vi var alle meget spændte, og vi håbede og troede alle, at de kom med.

Et kvarter før vi gik ombord, kom Birgit og Per henholdsvis kridhvid og ildrød i ansigtet, stadig håbende på, at det ville lykkes. Vi andre fik besked om at gå ombord, og vi håbede stadig på, det ville lykkes.

Vi skulle flyve kl. 21.30, og da vi havde fået vores pladser, var der stadig 2 pladser ved siden af mig, som ikke var besat. Jeg henvendte mig til stewardessen og mente bestemt, at det måtte være til Per og Birgit. Efter hvad vi syntes var lang tid, kom der et ungt par og skulle sidde der. Vi blev 3 kvarter forsinket måske på grund af overbooking og dermed aflæsning af bagage fra dem, der ikke kom med.

Vi blev vældig beværtet ombord med aftensmad, vin, drinks og hvad vi ønskede, og da det var overstået blev lyset slukket, så der var mulighed for at sove. Jeg vil sige, jeg sov rimelig, første gang jeg så på klokken var den lidt i 6.





Kl. 8 fik vi morgenmad, og så skulle tiden bare gå, til vi skulle lande kl. 9.20 lokal tid. Vi tænkte meget på Birgit og Per og snakkede om, hvornår de så kunne komme af sted o.l. Alt gik som det skulle i lufthavnen. Vores kuffter kom meget hurtigt, så vi kunne komme videre. Vi fik stemplet vores pas og afleveret en seddel, vi skulle udfylde inden indrejse. Måske blev den bare smidt væk, og ingen ved, hvad den bliver brugt til. Nogle skiftede til sommerdress, og så skulle vi bare finde Knud.

Knud var taget af sted et par dage før til Cape Town for at mødes med sin kompagnon. Der gik ikke mange minutter, før Knud var der, og han havde fundet udlejeren af den bil, vi skulle køre i. Så inden længe var vi på vej, i den forkerte side af vejen, i en dejlig Toyota med plads til os alle og vores bagage. Knud kørte, og det gik støt og godt lige ud af landevejen de ca. 450 km op til farmen.



Vi gjorde holdt for at købe lidt drikkevarer, is m.m. og veksle til lidt "sorte penge". Landskabet var meget afvekslende, som vi kom frem: flade tørre sletter og sparsom bevoksning vekslede med lidt flere bakker og senere store bjerge i horisonten. Vi så et par vortesvin langs vejen.

Det var så begyndelsen på en ferie med mange forskellige dyr, fugle, planter og kryb. En ferie som blev helt fantastisk. Humøret var højt trods trætheden efter den lange rejse.

Vi snakkede tit om Birgit og Per og følte med dem. Vi var i sms-forbindelse med dem, så de fik AVIS reservationsnummer, og tilsyneladende havde de humøret i behold.

Vi kørte ind til et indkøbscenter i Pietersburg, hvor vi kunne købe safari tøj, støvler, strømper, sko og meget andet. Vi blev ekviperet de fleste af os, med forskelligt. Christian købte bl.a. en fluesmækker, som han faldt på "dask" for.

Vi kørte videre til farmen. Der var fine veje indtil 28 km. før farmen, hvor vi drejede fra og kørte af grusveje. Her begyndte dyrelivet rigtig! Vi så en silkeabe løbe over vejen, senere så vi impalaer. Vi var jo ikke så øvet i at få øje på dyrene endnu.

Kl. ca. 17 var vi fremme ved farmen og blev installeret.

Værelse 1: Esther og Christian

Værelse 2: Grethe og Jens

Værelse 3: Jytte og Hasse og

Værelse 4: her sov Knud og jeg første nat. Birgit og Per skulle have det, når de kom i morgen. Der var plads til 8, så der var frit valg. Vi skulle normalt bo hos Manageren Johan og hans kone Hanneltjie og skulle derfor køre ca. 4 km til deres dejlige hus lige udenfor farmen.

Vi blev budt velkommen af Nelly, Lerato og Jackson, der skulle servicere os under opholdet på farmen. De skulle hjælpe Hanneltjie med madlavning, rengøring, vask m.m. De boede i et lille hus ved carporten, når de arbejdede der, men ellers boede de længere ude i "de sortes by".



Vi blev budt på velkomstdrinks: whisky og soda, gin og tonic, vin og vand, hvad vi havde mest lyst til. Det tegnede vældig godt. Dertil fik vi snacks som bl.a. var tørret dyrekød (biltong), peanuts, snacks o.l. Her fandt vi også ud af, at der blev tidlig mørkt, og meget mørkt.

Vi tog et velfortjent bad og skulle så spise aftensmad kl. 19.30. Der var dækket bord udenfor, rigtig hyggeligt og der var tændt op på bålpladsen bag os med hårdt træ som kunne brænde rigtig længe. (Lightwood). I den stille nat kunne vi tydelig høre frøerne lave en vældig larm nede ved vandhullet, og underligt var det, at de lige pludselig blev de helt stille, inden de igen tog på vej.

Vi fik kudu-Osso Buco (Osso-kudu) med ris og salat og marinerede friske jordbær og kiwi med is til dessert. Rigtig dejlig mad, og lidt sultne var vi jo også efter den lange tur. Vi fik rødvin og hvidvin til maden. Derefter the og kaffe. Kl. ca. 10 gik vi alle til ro for at være klar til morgendagens oplevelser.



### 30.9.2006.

Ester og Christian var tidlig oppe. De gik en tur i området og havde nydt den dejlige morgen, og det skulle ikke være farligt!!! Vi andre var klar lidt senere. og vi mødtes på morgenterrassen til sandwich, kaffe, juice og hvad vi havde lyst til.

Nede ved vandhullet tæt ved huset, var Jackson ved at rydde lidt af det grønne siv. Det skulle han have haft gjort før længe siden, men nu var vi kommet, så var tiden nok kommet for ham.

Da vi havde fået morgenmad og skulle til at køre, gik der 5 giraffer lige udenfor huset. Da begyndte suset i maven rigtig at indfinde sig. Sikken et syn! Utroligt.

Ved 9-tiden kørte vi alle 8 i åben jeep ud på færrnen. Vi var meget forventningsfulde og håbefulde. Skulle vi nu se nogle dyr? Vi kørte i 2 timer og minsandten: vi så så mange forskellige dyr, at vi knap nok kunne tro det.

Der var impala, kudu, store og små giraffer, nyala, bavianer, hornfugl, zebraer, waterbuck, wilderbeest også kaldet gnu, skildpadder, duiker, stenbuk og strudse. Vi havde nok alle lidt besvær med at styre vores iver over alt det, vi så. Vi måtte jo være rimelig stille, så vi ikke skræmte dyrene væk.

Vi så et vandhul med skildpadder. Knud fortalte, at der også kunne være krokodiller. Pludselig på en dæmning stod der en stor giraf, som måtte gå tilbage, så vi kunne komme forbi. Vi havde forfriskninger med (det havde Jackson sørget for), og det var allerede meget varmt, så der skal væde til. Vi gjorde holdt ved det store træ, som færrnen var opkaldt efter (et figentræ).

Vi var hjemme igen kl. 11 til frokost. Dejlig majsmelesgrød (jeg kan ikke huske navnet), stegte pølser, røræg, bacon, løg, tomatsovs, toast med marmelade og ost appelsiner og til sidst kaffe.

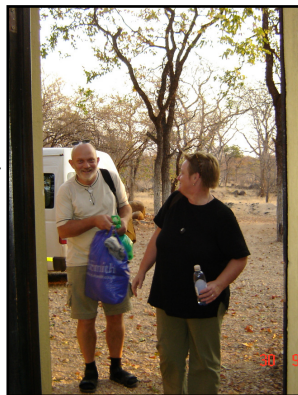
Jackson havde om formiddagen arbejdet ved vandhullet, og nu havde han fjernet alt det grønne siv. Det var absolut ikke meningen, men som Knud sagde, på den måde er de ikke nemme at styre altid.



Vi havde kontakt til Birgit og Per, og de var på vej. De havde igen været ude for en overraskelse, for kuffterne var ikke med flyet fra London. Vi blev enige om, at nu måtte det være nok af kedelige oplevelser for denne gang. Knud kørte dem i møde om eftermiddagen, og så må forsikringen jo ekvipere dem.

Nogle tog en middagslur, andre soled sig ved poolen, og jeg skrev dagbog. Vi havde fri bar, så vi bestemte selv, om vi ville tørste. Der var varmt ved poolen. Hasse målte 50 grader på terrassen, så kunne hans termometer ikke gå højere op, men det var lidt underligt, for det virkede ikke så varmt. Det må være, fordi luften er meget tør. Vi hyggede os vældigt med hvad, vi havde lyst til og fik også eftermiddagskaffe.

Knud kørte efter Birgit og Per. Vi ville bade og gøre os klar, til de kom, men pludselig var de der allerede. De havde ikke fået købt tøj, da butikkerne havde lukket, men lidt toiletgrej havde de fået. De havde lidt tøj i håndbagagen og Per fik en reklame T-shirt af Ester og Christian. Vi fik hilst dem velkommen over en drinks, og de fortalte om de hændelser, de havde været ude for, og vi fortalte om vore oplevelser. Efter et velfortjent bad kunne vi igen mødes inden aftenen kl. 20.



Knud havde i dagens anledning proppet Webersburg vin op. Årgang 1999-2001-2002, så vi startede med lidt vinsmagning. Knud grillede T-bone steaks til os på det forberedte bålsted. Rigtig hyggeligt hvor vi alle sad i ring omkring bålet, og hvor gløderne blev brugt til at grille kødet over. Vi fik majscolber, salat, kartoffelbåde som tilbehør, derefter marineret frugt med is, igen et fortræffeligt måltid.



Det blev ikke så sent, vi var alle trætte at dagen oplevelser, ikke mindst Birgit og Per. Vi sagde godnat, og Knud og jeg pakkede lidt toiletgrej og lidt tøj til dagen efter. Per og Jens sad og snakkede i mørket, Birgit havde fået næseblod, hun fik lidt isklumper og mente, de ville hjælpe. Knud og jeg kørte ud i den sorte afrikanske nat over til Hannetjie og Johan for at sove. Vi skulle gennem 2 porte, før vi kom over til huset, som blev bevogtet af to store hunde, men de var venlige mod os.

Jeg fik anvist et stort værelse med højt til loftet og cirkulation over sengen, som kørte så hurtigt, at jeg var ved at lette, så den slukkede jeg. Huset, vi boede i, var bygget sammen af flere runde hytter. Vi aftalte, at Knud skulle kalde på mig kl. 6. før vi skulle være på færrnen kl. 6.30, hvor vi skulle spise morgenmad, inden vi kørte ud til dagens oplevelser kl. 7 til 11.

Det bliver spændende hvad vi får at se i morgen? Birgit og jeg skal også prøveskyde, og det bliver også spændende. Knud har fået fat i en dame-riffel, som er lidt blidere at skyde med, så vi må se hvad der sker? Godnat og tak alle sammen for en rigtig god og oplevelsesrig dag. Klokken er nu 23.30

## 1.10.2006

Godmorgen til en dejlig dag! Klokken er nu 5.45. Jeg blev vækket af Johans hunde, før der var åbenbart et eller andet, de var tosset på. 6 stk. i alt. Den ældste er 14 år. Jeg ville gå i bad, mødte så Hanne i gangen og fik anvist 2 badeværelser, jeg kunne benytte og så var der også bruser i et bad ude i gården. Knud var også kommet op og var på vej i bad. Jeg mødte ikke denne nat, frøen, som Hanne havde talt om.

Vi kørte over til de andre. Der var en lidt kølig morgen brise, men skønt! Vi så tre strudse ved landingsbanen 2 hanner og én hun, og ellers nød vi morgenluften. Alle var friske ved morgensamlingen på terrassen, også Birgit og Per var rimelig friske, selv om rejsen godt kan vare et par dage. Vi kørte alle ud i den store jeep og vi var spændte.



Vi kørte en anden vej end i går, selv om det er lidt svært at finde ud af, hvor vi har kørt. Knud stoppede pludselig, og vi skulle prøveskyde. Per var først. Der blev stillet papkasser op (bunden af en dåseøls boks) Per sigtede og skød 2 gange og ramte ganske flot og tæt på hinanden. Christian havde også bestemt sig for at prøve, og han skød lige så flot, så de var gået videre til "Hunting".

Knud havde lånt en dameri fæl hos Johan, men der var noget galt med kikkerten. Birgit prøvede at sigte med den store riffel, men Knud bestemte sig for at indstille den anden, når vi kom hjem til middag, så kan vi prøve i eftermiddag. (Jeg ved nu ikke, men det kan da ikke ske noget ved at prøveskyde).

Vi fortsatte og holdt drikkepause ved dæmningen. Knud prøvede at åbne et termitbo for os, så vi kunne se, hvordan sådan et er bygget op indeni. Dem var der mange af alle steder. Han tog en sten op og opdagede, at der under stenen var en skorpion, så stenen blev lagt tilbage igen. Senere så vi på den og fik den til at løbe væk. Vi er godt nok tæt på naturen!

Det er meget varmt i dag også. Vi bliver helt fugtige af at sidde på de plastsæder, der er på jeepen. Vi så også i dag mange forskellige dyr: nyala, impala, giraffer, kudu, hornfugl, duiker, stenbuk, gnu, struds, eland og en masse andre flotte fugle. Vi så et elefanttræ, som har skarpe torne.



Vi holdt et sted, hvor der var et dyr, der var blevet ædt, så vidt Knud mente, var det en kudu. Nogle af os fik et par kudu tænder som souvenir. Senere lå der en stor hvid konkylie, underligt synes vi, men den har indeholdt en stor snegl, som er død. Vi synes, den hører mere til ved havområder, men det er ikke et særsyn. Vi kom i det område hvor Knud tidligere havde set leoparder, men vi kunne ikke få øje på nogen i dag. Måske er vi heldig en anden dag.

Vi var hjemme igen ved 11-tiden, og de 2 strudseherrer tog imod os ved dæmningen lige før farmen. Til frokost fik vi spejlæg og bacon, svampe med hvidløggssalsa bagt i ovnen, pølser lavet af kudu-gnu-impala-kød, og de var rigtig gode og meget krydret.

Vi fandt ud af, at det var Knuds fødselsdag og sang en fødselsdagssang for ham. Han bestilte muffins hos Nelly. Det er spændende, om hun finder ud af det, for de er ikke så hurtige til den slags nye ting. Jeg havde købt blomster i madeira til fælles bedste, og dem fik Knud. Birgit og Per havde en Celebration chokolade, han også fik.



Vi hvilede os efter frokosten, bader/soler/sover og glæder os til, vi rigtig skal på jagt i eftermiddag ved godt 3-tiden. Der skal vi afsted i 2 biler. Johan skal med og 2 af de sorte ”sporhunde”



Pludselig kom Per og fortalte, at Jackson havde slået en slange ihjel lige uden for, hvor de bor.

Så kan jeg bedre forstå, at det er vigtigt at lukke den nederste dør ind til værelserne, for det var ikke langt væk fra værelserne. Den var ca. 75 cm., men en ung slange. En cobra, sagde Jackson. Måske en Anchieta's Cobra, som er meget giftig.

Kl. 15 efter kaffen kørte vi ned til Johan, da vi skulle på jagt. Johan kørte den ene jeep med Johannes, Per, Birgit, Grethe og Jens. Og her var der ikke mangel på historier fra Johans side. Det var utroligt, hvad han kunne fortælle fra sidste uge eller sidste år!! Alle disse krøniker gik vi andre glip af

Knud kørte den anden bil med Ester, Christian, Hasse, Jytte og jeg. Vi skulle have haft Wilson med, men han havde været på druk affenen i forvejen, så han var ikke ædru.



Vi kørte ud for at jage, og det var lidt spændende, hvordan det skulle udarte sig. Vi så først nogle waterbuck, men de var for små til at skyde. Så fik vi fært af 6 gnuer, men de løb først. Vi så dem igen, så Christian og Knud forlod bilen med gevær for at jage dem. Johan kaldte over radioen og forstyrrede dem. Knud tog den, og Johan sagde, at det var for sent nu at jage. Vi kikkede længe, indtil de fik fært af et eller andet og forsvandt. Vi vendte tilbage til de andre, og mørkningen var indtrådt, så brisen var lidt køligere nu, da solen var gået ned.



Vi hyggede os, som vi plejer inden aftensmaden med lidt drinks. Johan var her og kom tilbage igen og spiste sammen med os. Vi fik kylling, ris, kartofler, sovs og salat. Til dessert fik vi is med chokolade/amarula/kaffesovs til. Vi fik også som altid dejlig rødvin og hvidvin til maden, lige hvad man ønskede.

For at lave lidt sjov fik jeg lov at låne forklæde og tørklæde af Lerato og servere isen. Nelly og Lerato syntes, det var vældig sjovt. Det resulterede i, at da vi næste morgen kom over til morgenmad, blev jeg fyret for at komme for sent, så de ville tage mine penge. Jeg fik dog en chance mere, aftalte vi under megen fnisen, som de altid gjorde, når vi lavede lidt sjov med dem.

Atter en fantastisk dag, og vi er blevet lidt bedre til at være stille, når vi kører rundt.



## 2.10.2006

Vi var oppe kl. 6.00 og skulle køre alle sammen. Vi spiste det store morgenbord, inden vi kørte. Her var spejlæg, bacon, pølser, ost, marmelade og mange andre ting. De stærke pølser kunne man godt have fornøjelse af resten af formiddagen. Vi fik sandwich og drikkevarer med til senere.

Vi kørte afsted i vores fine Toyota med plads til os alle.

Først kørte vi op til et stort baobabtræ, som er de største træer, der findes. Det var så stort, at der var lavet bar indeni og flere rum. Det var kæmpe stort. Ved siden af var der en stor mark med mango, men de var ganske små, og måske blev marken ikke rigtig passet. Ved siden af træet var der 4 shelters til udlejning. Vi kikkede ind og så, der var redt op til 4 personer med moskitonet over, et lille køkken og badeværelse bagerst.

Vi kørte videre til en krokodillefarm, som til stor undren ligger oppe i bjergene. Vi skulle ringe og melde vores ankomst, for det havde Hannetjie aftalt for os, og hun havde også aftalt, vi skulle være der til fodring. Vi blev budt velkommen af et ungt par, som drev farmen. Vi blev vist ind og indbudt til at deltage i



fodringen på nært hold. Grethe var lidt tvivlende, men der var ingen fare, så vi gik alle sammen ind. De blev fodret med kyllinger, som de på skift snuppede i én mundfuld. Nogle var sultne, og andre så rigtig dovne ud. Der var lavet sandkasser til hunnerne, så de kunne lægge æg der. De lagde op til 40 æg. Når de var lagt, blev de ganske forsigtig fjernet og sendt til udrugning. Det var vigtigt, at de lå lige som de lå i sandet. Udrugning ved temperaturer under 30 grader giver hunner, og udrugning ved temperaturer over 30 grader giver hanner. Vi så også en masse små krokodiller, der blev fodret med fisk og kyllingelår. Disse små blev solgt til skind.

Vi kørte videre og spiste vores sandwich på en rasteplass, og det er nu godt at strække ben ind mellem. Vi kørte til Tzaneen og parkerede, for vi skulle købe lidt ind. Ikke mindst Birgit og Per, da de stadig ikke har fået deres kuffert. Spørgsmålet er om de kommer og hvor meget der er i dem? Vi får se.



Vi fik alle handlet i en lille specialbutik for safari tøj, gik lidt rundt og fik købt myggemiddel, det stærke som vi ikke kan købe i Danmark. Vi satte os på en bar og fik en øl og lidt biltong med chili, der var lidt for stærk efter min smag. Biltong får vi også hver dag til vores eftermiddags komsammen. Vi gik en hurtig tur på gaden, og Knud mente vi skulle gå sammen og passe på baglommen. Per fik købt en kuffert til 120 rand, så billig at han glemte at prutte om prisen.



Vi kørte så hjem, og 28 km på grusvej tager lidt tid. På denne tur på grusvejen ser vi altid en masse forskellige dyr. Hjem til et bad og eftermiddagshyggen. Det var blevet lidt overskyet og begyndt at blæse lidt.

Vi fik fisk til aftensmad, en fisk der minder om torsk, men er en smule fastere. Dertil fik vi flødekartofler, salat, remouladesovs og revet rødbeeder, og godt med hvidvin. Vi var lidt trætte, og vi skulle jo tidlig op, så Knud og jeg kørte ved 9.30 tiden over til Johan og Hannetjie. Vi skulle være på farmen igen i morgen tidlig kl. 6, så det var sengetid.



**03.10.2006**

Jagtdag!

Vi stod op kl. halv 6 og skulle mødes kl. 6.00 til morgenmad.

Der var lidt overskyet for første gang, og lidt køligt. Vi fik vores dejlige smurte sandwich, kaffe, the, saft, chokolade. Der manglede ikke noget.

Det eneste man kan sige: Hasse nød sin kaffe!!!!!!

Vi skulle på jagt. Per og Christian skulle jage, så vi mødtes ved hovedindgangen til farmen og skulle fordeles i 2 biler. Vi fik hver sin hjælper med i bilen. Vi fik Wilson og de andre fik Johannes.



Man lavede stokke til at lægge riflen i, når man var ude i marken for at skyde, og de blev bundet sammen med strimler af "Rubber-snakes".

(Her var det jo, Per Skød en nyala, som han vil fortælle om)

*Jeg blev sat af bilen for at pürsche rundt i terrænet sammen med Johannes, mens Birgit, Grethe og Jens fortsatte en rundtur med Johan ved rattet.*

*Inden vi kommer så langt, er det vigtigt både at gøre sig klart, hvilke dyr man godt vil skyde, og hvilke man ikke vil. Selv om jeg inden turen havde haft en stor kudu for mit indre sigte pga. dens flotte og lange snoede horn, var den ikke på min liste længere. Birgit havde ganske rigtig spurgt, hvor jeg ville have sådan en hængende derhjemme, så den var ude af billedet. Tilbage var impala, waterbuck, gnu/wilderbeest, vortesvin, zebra - og nyala, selv om den sidste lå højest på prislisen.*

*Da målene således var klare, gik turen ud i terrænet ad stier og veksler og gennem forskellige områder affarmen, men primært langs et udtørret flodleje, hvor vi hele tiden hørte vildt omkring os og også så en flok kuduer på flugt for os. Bavianerne gav høje lyde tæt på, men viste sig ikke. Vi så spor af dem, og Johannes viste mig de største spor og fortalte, at det var den store hans, og at han ville bruge en størrelse 38 i sko.*

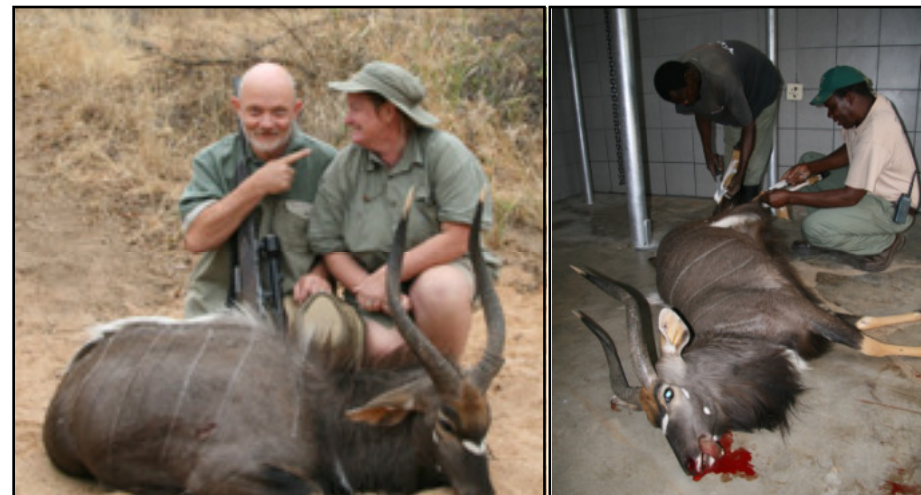
*Pludselig får Johannes øje på en rigtig flot ...kudu! Han ser som sædvanligt det hele før alle andre, men jeg finder den også uden at bruge riffelkikkerten, for hvorfor skulle jeg pege på en kudu riflen? Johannes griner stille, vipper med øjenbrynene og siger drillende og spørgende Kudu??? - mens han sigter på det intetanende dyr på den anden side af flodlejet med skydestokken og siger bang. Jeg ryster på hovedet, og da vi har studeret det flotte dyr (der bliver større og større i min erindring, hver gang jeg tænker på det), lister vi videre uden at forstyrre det. Det er en ret speciel følelse at lade en så stor og oplagt skudchance gå fra sig, men som historien ender, var det godt nok.*

*Og hvor i alverden skulle jeg også have hængt så store horn op hjemme i Øster Brønderslev???*

Efter flere kilometers pürsch og mange spændende øjeblikke kommer vi igen ned til flodlejret et andet sted, og her står en nyala på den anden side og græsser fredeligt, men et par stykker mere græsser længere væk inde i buskene. Johannes siger god for dyret, jeg nikker stille, vi går lidt nærmere for at få frit skud, han stiller skydestokken op, jeg lægger an og sigter kort, inden jeg lader skuddet gå. Nyalaen springer et skridt fremad og falder om.

Vi venter lidt for at se, om det rejser sig igen, men der sker intet. Det er dødt i skuddet for en ren bladvugle på 75-100 meters afstand. En rigtig god fornemmelse breder sig - både på grund af dyret og fordi det gik så godt. Efter en kort pause går vi derover gennem det løse sand, og først ved at røre ved og vende dyret om opdager jeg for alvor, hvor stort et dyr det er, og hvor flotte både skind og horn er.

Johannes kalder til de andre på radioen, og kort efter kommer de kørende, og så er vi klar til fotografering, inden dyret køres hjem i slagtehuset så den kan blive flået og skindet blive rigtig flot derhjemme.



Per udpeger sin sponsor

Vi fik besked over radioen og kørte over til dem.

Vi havde ikke rigtig held med os den formiddag. Vi så en masse dyr, men kom ikke rigtig på skudhold, og der var også flokke, hvor det ikke var så godt at skyde.

Vi tog hjem til kl. 11.00 for at spise dejlig frokost og slappede rigtig af ved poolen, selv om vejret ikke var helt så varmt, som vi var vant til.

Kl. 14.30 skulle vi mødes igen ved porten og fordeles igen i 2 biler og ud på jagt. Det varede ikke længe, inden vi så en stor flok impalaer. Vi var spændte, for Christian skulle gerne skyde noget i eftermiddag.

Igen var der impalaer, så vi kørte bilen i skjul og Knud, Christian og Wilson gik ind for at komme dyrene på skudhold. Jytte, Ester, Hasse og jeg sad og nød naturen og talte igen om, hvor fantastisk en oplevelse det er.

Jægerne kom tilbage uden bytte, og vi kørte så videre.



Så fik vi fært aftenen af en flok wilderbeest. Vi så, de forsvandt, men der var alligevel én tilbage, som Wilson så. Vi ventede – turde næsten ikke trække vejret – kørte lidt, vi så den kom over vejen og gik over til højre, vi kørte lidt igen, og så den igen. DER STOD DEN!!!!!!

Christian skød, og den blev ramt, men fortsatte. Vi ventede lidt, mens Wilson sad og lyttede intenst, indtil han pludselig sagde: Så, nu faldt den. Vi lod jeppen stå på vejen og gik efter blodsporene og fandt den rimelig hurtigt. Der var blod på et træ, som den var stødt ind i.



Det så vi først, og lige bag ved træet lå wilderbeesten, DØD. Skudt med ét skud – en uforglemmelig oplevelse.

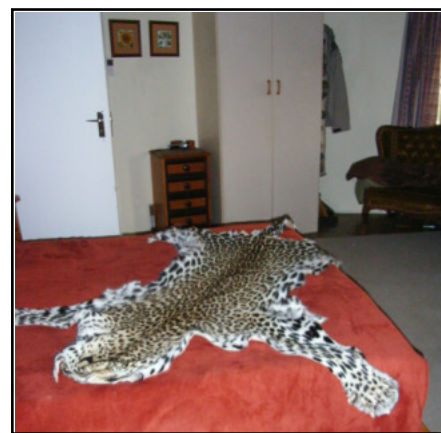
Den havde rigtigt flotte horn, som nok kunne tage en eller anden pris, som jeg ikke er inde i? (Knud og Johan mente, at den kunne

tage bronzemedalje efter Rowland Wards klassificering, så trofæet skal opmåles for at finde ud af det. Per) Det var en ca. 10 år gammel tyr. Christian var stolt! Og det var vi andre også.



Der blev holdt jagt parade, og der blev lavet en pind til at holde hovedet oppe til fotografiering.

De andre havde hørt skud og havde spurgt over radioen, om vi havde skudt noget. De fik besked om vores oplevelse, og det varede ikke længe, inden de var på pletten. Vi fik gnuen læsset og kørte så hjem til Johans hus med den. Han havde et slagtehus og mænd til at tage sig af det arbejde. Her så vi, hvordan den blev skinnet



Det var her hos Hanneljette og Johan, Knud og jeg boede, så jeg kunne vise lidt rundt. Vi så bl.a. Johans leopardskind.

Vi kørte ud på gården, og vejret var blevet lidt lunere, så vi badede lidt i poolen, inden vi som sædvanlig skulle holde aften hygge kl. ca. 17 med gin & tonic, whisky & soda, vin - eller hvad vi ønskede.



Vi skulle jo i Krüger parken næste dag, og Johan ville gerne have en løveunge med hjem. Det havde han i hvert fald sagt på et tidspunkt. Så var det, at vi på bedste "Robinson" vis måtte stemme om, hvem der skulle narre løvinden væk, så vi kunne fange ungen. Knud læste stemmesedlerne op, og det viste sig, at det var Jens, som vandt. Han fik en aftale med Johan om, at han skulle sørge for Grethe, hvis der skete ham noget.

Vi fik igen et dejligt måltid – oksefilet, oksemørbrad og bagte kartofler, salat og til sidst is. Kl. 21.30 tog vi alle plads i jeepen for at køre en tur ud for at se de dyr, som færdedes mest om natten. Vi så ikke så mange dyr, men vi så flere bushbaby, harer, strudse, impalaer, men vi var heldige, at vi ikke så krybskytter. Det er et stort problem på gårmen, og Johan og hans folk er tit ude om natten for at lede efter dem. Krybskytterne bruger ikke kun våben, men sætter også snarer op, så dyrene render i dem og bliver fanget. Det er et meget stort problem dernede.

Efter hjemkomst fik vi en lille tår kaffe, og så var vi også trætte. Næste dag skulle vi jo igen på oplevelser i Krüger parken. Knud og jeg bestemte os for at blive på gårmen den nat, for vi skulle jo allerede køre kl. 6.00. Der var jo masser af senge hos Birgit og Per.



#### 4.10.2006

Afgang kl. 6.00 efter morgenmaden. Vi kørte de ca. 100 km til indgangen ved Phalaborwa, og så var klokken 8.00.



Det var Hasse, der var chauffør i dag, så kunne Knud bedre koncentrere sig om at fortælle så meget som muligt. Vi stødte inden ret længe på flere elefanter, der gik meget tæt på vejen. Det var tydeligt at se, at de kunne ødelægge store træer og alt bevoksning. De spiser ca. 300 kg træ om dagen, så der skal noget til.



Vi kørte til Letaba Rivercamp, hvor vi så elefantmuseet, som var meget interessant. Vi fik kaffe, spiste vores sandwich og gik rundt der et stykke tid. Nede i floddalen kunne vi se der gik flere elefanter. Et par waterbuck var der også samt mange flotte blomster, buske og store træer. Der var mange sjove frøstande, og mange af dem kan vi se her hjemme i juledekorationer m.m. Der

var skilte med navne, så vi kunne se, hvad træerne hed. Vi købte lidt souvenirs, kort m.m. Jeg købte en bog om dyr, planter, fugle og fisk fra Afrika. Den havde vi meget glæde af resten af ferien.

Der var også hytter til leje. Vi kikkede ind i en af dem og blev hurtigt enige om, at det var godt, det ikke var her vi skulle sove. Der var også mange flotte og meget farvestrålende fugle.





Vi kørte nu mod sydøst ned mod Olifant, som ligger meget tæt på Mozambique. Vi så stadig mange elefanter stor og små imellem hinanden. Også en baby elefant.

Vi var ude ved et udsigtspunkt, og pludselig var der silkeaber med 3 unger. De var nok vant til at blive fodret, da de kom, straks vi var der. Der var masser af flodheste og krokodiller, men en løve så vi ikke. Måske var det Jens' held.

Vi holdt ved en flod hvor der var både flodheste og krokodiller, og her var der en flodhest, der ville efter en krokodille. Vi holdt ved en lille bro, hvor der var en fugl en stor Kingfisher (is fugl), der havde fået en fisk og sad og baskede den til døde på en pind, inden den fløj med den.

Vi kom til Olifant Camp, hvor der var en fantastisk udsigt. Vi spiste lidt frokost, indtil klokken efterhånden var blevet 15.30. Vi skulle være ude af parken inden kl. 18.00, så efter vi havde købt en is, drog vi videre over mod Phalaborwa. På vejen ud af parken så vi også en Ground Hornbill, der er ca 90 cm og sort med et ildrødt hoved og hals. Derimod så vi mange Grey Hornbill, der er en skadelignende fugl med stort gult næb.

Vi så så meget den dag, og jeg vil her nævne de fleste af dyrene: Impala, elefanter, kudu, øm i rede, zebraer, gribbe, marabustorke, skovsvin, glenter, flere slags gæs, bushbuck med lam, samme type som en Nyala – Egem – Waterbuck – Mange flodheste store og helt små – Krokodiller – En haleløs øm – Mursejlere – Bøfler – Saddlebill stork – og mange mange flere.

Godt trætte nåede vi udkørslen og drog så hjemad til hygge og dejlig aftensmad. Så vidt jeg husker, var der et par stykker, der slumrede lidt på vej hjem.



## 5.10.2006

Efter en god nattesøvn var vi igen klar til at mødes ved 7-tiden på gården. Da jeg vågnede, stod der et vortesvin lige uden for hegnet til Johans have. Han gik ud og lagde nogle majs til den for at få den nærmere, og den er ikke ret køn.



På vores morgentur til gården så vi et par hvide kohejrer, en struds med 6 kyllinger. Og da vi kom frem til gården, havde Birgit haft en bille i sengen, eller noget der lignede.

Derforuden var der på gården en "Vandskade", men den tog Jackson og Johan sig af. Christian havde godt nok først fået at vide, at han ikke måtte tisse på gulvet.



Der var i dag brunch med det hele, og så havde vi sandwich med. Kl. halv ni var vi færdige til afgang.



On the Road again!

Ude ved landingsbanen så vi igen strudseparret med de 6 kyllinger. På grusvejen ca. 15 km ude så vi en sribet sjakal inden for hegnet. Den var meget sky og løb hurtig væk. Det er typisk sådan en, der æder strudsekyllinger, ådsler, smådyr og fugle som francoliner og duer, som vi også tit så.



Lidt længere fremme kom der en flok mennesker gående. Det var en familie 2 kvinder med babyer på ryggen og en far med en

cykel og en lille dreng på stangen samt en papkasse med nok alle deres ejendele. Måske var de smidt ud af en farmer, hvis de har lavet noget skidt og var så på vej ud i det uvisse.

Vi kørte langs Selatifarmen, som var 50.000 hektar. Den strakte sig fra byen Gravelotte og næsten halvvejs ind til Phalaborwa. Den var der også flere farmere om.

Vi kørte først til Hoedspruit. Var inde i Spar for at købe krydderier bl.a. Chakalak og se på forskellige andre ting. Vi købte kort, lidt souvenirs og fik vekslet penge.



Vi kørte nu til et cheetah-projekt. Vi skulle først vente, før de troede, vi var nogle andre, men så kom vi alligevel afsted efter 10 minutter. Først så vi en film om hele projektet. Her fik vi virkelig de vilde katte at se mere eller mindre i fangenskab. Der var geparder, leoparder, tigre, mange slags antiloper samt afrikansk wild dog, wild cat og gæs. Det var også en virkelig fin oplevelse.



Vi kørte videre til Blyde River Canyon, der var et storslået syn. Ved campen nede ved vandet, måtte der ikke bades, da der er både krokodiller og flodheste. Der var også aber, og dem så vi gå nede på vejen.



Vi kørte videre til tunnelen for at handle. Masser af afrikansk pingel-pangel



Vi kørte hjem gennem storslået natur og var hjemme igen kl. godt 17. Vi ville i poolen, men så sagde Knud, at vi skulle gøre os klar, for vi skulle afsted om 5 minutter for at se efter et stort, vildt dyr. Vi var hurtigt klar og straks ude på nye eventyr. Det var ved at blive mørkt, men månen lyste på os. Knud kørte som død og lakrids over stok og sten over vandløb og videre ud til træet, som farmen var opkaldt efter.



Her var Hannetjie og Johan. De havde tændt bål og dækket bord til 12 personer. Drinks og vin havde Knud ikke fået at vide, han skulle tage med, så Knud og Johan måtte køre tilbage efter det, inden vi fik en drink. Der blev grillet oksepyd til forret og BBQ ben til hovedret med hvidløgsflutes med rigtig meget hvidløg i. Det var rigtig godt. Vi hyggede os om bålet med forretten. Hovedretten fik vi serveret ved bordet med vin til.

Det blæste lidt rigeligt, men det var lunt. Vi kørte så hjem ved 10 tiden og hyggede os lidt i stuen over en godnatøl. Vi kørte til Hannetjie og Johan, sov som en sten til næste morgen kl. 6.00. Ja vi er ikke en flok syv-sovere her på denne tur.



## 6.10.2006

Knud og jeg var igen oppe kl. lidt i 6 og kørte til morgenmad på farmen. Sandwich, kaffe og hvad vi ville have. Så afsted på jagt kl. 7. Per og Hasse skulle jage. Vi blev delt op i 2 biler igen og med i Johans bil var Johannes den 1., og med i vores bil var Johannes den 2.

Hasse ville gerne skyde en impala, så vi var alle på vagt. Vi så wilderbeest, vortesvin, kuduer og impalaer, men de var ikke nemme at komme på skudhold af. Knud, Hasse og Johan var inde i skoven for at se efter vildt, og de gik nok ca. 1 time, mens vi ventede i bilen. De var på skudhold af en flot impala tyr, der stod bag et træ, men pludselig løb den væk. De kom tilbage til bilen, og vi kørte hjem til frokost kl. 11.

Imens havde Per skudt en impala så flot, så det bliver en masse fine ting, Per og Christian får sendt hjem engang. Så skal vi nok til fest?



På næste side følger beretningen fra Jens:



Om formiddagen tog vi på jagt med Per. Med på bilen var to hunde foruden Per, Birgit, Grethe, Jens, Johannes samt Johan, der kørte bilen. Per havde ønsket at få endnu et dyr med hjem, nemlig en Impala, og det skulle ske den dag.

Vi rullede lige så stille ud langs hegnet mod øst et stykke tid. Her blev Per og Johannes sat af ved et flodleje. Vi fortsatte sammen med Johan, der var meget hemmelighedsfuld. Han ville ikke fortælle, hvad vi skulle opleve, men det var en oplevelse for livet.



Vi kørte langs hegnet næsten til enden af farmen - en tur på næsten en time. Pludselig standsede han, og pegede op på nogle klipper, der var ovre på naboens reservat, og sagde, at der lå et dyr deroppe.

Billedet i fuld størrelse

Vi hev kikkerten frem og kunne lige ane et leopardhoved stikke op. Pludselig rejste den sig, og var væk. Birgit havde heldigvis Pers gode fotoapparat med og var heldig lige at fange den med fotolinsen. Johan mente, at vi måske larmede for meget, da en leopard er meget sky. Til spørgsmålet hvordan han vidste, at den lå der, sagde han, at der næsten altid lå en der, når han kom der forbi om formiddagen. Selv om der var stor afstand til leoparden, var det da en stor oplevelse. På turen hjemad fortalte Johan fængslende, om dengang han havde skudt en leopard - jeg tror han har lagt det til, der skal lægges til.



Udsnit hvor leoparden lige kigger op over en klippe



Senere gjorde han holdt ved vejsiden. Mellem nogle træer kunne vi se skelettet af et hoved fra en waterbuck. Trofæet blev bundet foran på bilen, og vi kørte videre.

På tilbageturen blev vi over radioen kaldt til væskesamling med Knuds hold ved vandværket - og her kunne Johan ikke dy sig. "We have seen the leopard", fik han lige flettet ind, og vi kunne se, han nød at fortælle det.

Senere, blev der kaldt fra jægerne, at Per havde skudt en impala, og vi ilede ned for at se byttet og hjælpe med at få det bragt hjem.

Efter frokost kl. 12.30 blev dem der ville, kørt ud i 2 hochsitz. Birgit og Per sad ét sted, mens Jens, Christian og Esther sad et andet sted. De blev kørt ud af Knud, mens vi andre hyggede os der hjemme. Knud ville komme og hente os ved 15-tiden, og så skulle vi med ud. Hasse skulle jo stadig have en chance for at skyde et dyr. De gik fra bilen flere gange for at jage.



Pludselig en gang hvor de var væk, kunne vi høre noget, der bevægede sig i det tørre løv. Det var en slange. Den var lys brun og faldt meget sammen med det tørre løv. Vi så den spiste et firben, og vi sad og iagttog den længe, men så forsvandt den lige pludselig. Vi fandt ud af, at det var en giftslange som jeg desværre ikke kan huske navnet på.



Vi så også flere giraffer og også en helt ny girafunge, hvor vi stadig kunne se navlestrengen hænge. Vi hentede først Esther, Christian og Jens. De havde ikke set så meget, måske en tissemyre, et vortesvin og bavian.

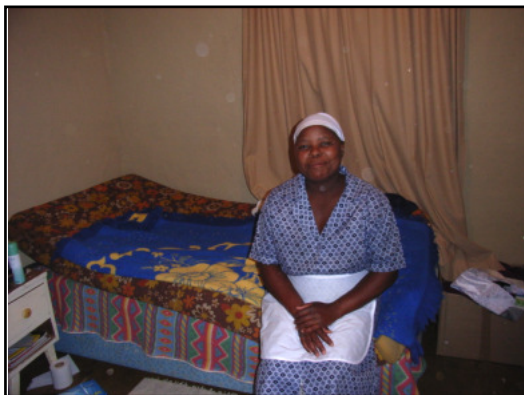


men ingen vildt. Derefter hentede vi Birgit og Per. De var vist ved at kede sig, men de havde set en stor flok zebraer og også andre dyr. Hasse havde stadig ikke skudt en impala, som han ønskede sig, og han må så vente, til vi kommer derned igen.

Vi kørte tilbage til gården og så da, at der nu kun var 3 strudsekyllinger tilbage. Vi hyggede os som vi plejer der i mørkningen.

Nelly og Lerato kom gående med flasker på hovedet. Jeg var med ovre at se, hvordan de boede ovre bag carporten. Det var meget simpelt, men tilsyneladende var de godt tilfreds.

Vi fik en snaps og et par drinks. Vi fik grillet majs som førret, og dem spiste vi ved bålet. Efter at have set billedet på fotoapparatet fortalte Han-netjie os, hvilken slange vi havde set, og hun fortalte også mange andre spændende ting ved aftensmaden hver aften. Vi fik kyllingegryde med ris og salat samt is med sovs lavet af chokolade/spiritus/kaffe/fløde. Det var meget lækkert. Det var så vores sidste aftensmåltid her på gården, før vi skal køre i morgen og have en overnatning i Graskop på vej til Johannesburg.



## 7.10.2006

A frejsedagen er kommet, og vi skal til at sige farvel og tak for en uforglemmelig ferie hos Knud. Efter morgenmad kørte vi kl. ca. 8.30, og alle var der for at sige farvel.

## 7.-13. oktober 2006

Efter en dags smuk køretur gennem Drakenbjergene til Graskop og dagen efter videre til Johannesburg, gik flyveturen til Cape Town. Her boede vi i Stellenbosch og besøgte vinfømme, storbyen og den smukke natur på Cape Of Good Hope samt Table Mountain.

Det er oplagt at kombinere safarioplevelserne på Vygeboom Safari med nogle dage eller flere i Cape Town og omegn! Begge dele kan varmt anbefales!

Alle deltagerne på turen fik smag for kombinationen Sydafrika og safari. Vi kommer igen!

(Vi fik også smag for maden og vinene som f.eks. på denne vildttallerken fra en restaurant på havnefronten i Cape Town.)

